13/10/19 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃତ୍ତି: ୨୧.୦୨.୮୫ ମଧୁବନ

"ଶୀତଳତାର ଶକ୍ତି"

ଆଜି ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଶିବବାବା, ଜ୍ଞାନ ଚନ୍ଦ୍ରମା ବ୍ରହ୍ମାବାବା ନିଜର ଭାଗ୍ୟବାନ ଏବଂ ଗେହ୍ଲା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏହି ଆତ୍ମିକ ତାରା ମଣ୍ଡଳକୁ ସାରାକଳ୍ପରେ କେହି ବି ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ । କେବଳ ତୁମେ ଆତ୍ମାରୂପୀ ତାରାମାନେ ତଥା ଜ୍ଞାନସୂର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଏହି ଅତି ନ୍ୟାରା ଏବଂ ପ୍ୟାରା ତାରାମଣ୍ଡଳକୁ ଦେଖୁଛ । ଏହି ଆତ୍ମିକ ତାରାମଣ୍ଡଳକୁ ବିଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ । କେବଳ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରିଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଏହି ତାରାମଣ୍ଡଳକୁ ଦେଖିପାରିବେ ଏବଂ ଜାଣିପାରିବେ । ତେଣୁ ଆଜି ତାରାମଣ୍ଡଳରେ ଭ୍ରମଣ କରିବା ସହିତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ତାରକାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । କିପରି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ତାରା ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କଠାରୁ ସତ୍ୟତାର ଆଲୋକ ଏବଂ ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରି ନିଜର ପିତାଙ୍କ ସମାନ ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ସତ୍ୟର ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଚନ୍ଦ୍ରମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶୀତଳତାର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରି ଚନ୍ଦ୍ରମାଙ୍କ ସମାନ ଶୀତଳତାର ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହି ଦୁଇଟିଯାକ ଶକ୍ତି - ସତ୍ୟତା ଏବଂ ଶୀତଳତା ସର୍ବଦା ସହଜରେ ସଫଳତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇଚାଲିଛି । ଗୋଟିଏ ପଟେ ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତିର ଉଚ୍ଚ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିଶା ରହିଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପଟେ ଯେତିକି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିଶା ସେତିକି ଶୀତଳତାର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ କେତେ ବି ଓଲଟା ନିଶାରେ ଥିବା ବା କ୍ରୋଧିତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ଶୀତଳ କରିବାର ଶକ୍ତି ରହିଛି । କେତେ ବି ଅହଂକାରରେ ନିଶାରେ ମୁଁ-ମୁଁ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ଶୀତଳତାର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ମୁଁ-ମୁଁ ପରିବର୍ତ୍ତେ ବାବା-ବାବା ଶବ୍ଦ କହିବ । କାରଣ ସତ୍ୟତାକୁ ମଧ୍ୟ ଶୀତଳତାର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ସିଦ୍ଧ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେଥିରେ ସିଦ୍ଧି ଅର୍ଥାତ୍ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ନଚେତ୍ ଶୀତଳତାର ଶକ୍ତି ବିନା ସତ୍ୟତାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କହିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାମାନେ ଏହାକୁ ଜିଦ୍ ବୋଲି ଭାବି ଦେଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ସତ୍ୟତା ଏବଂ ଶୀତଳତା - ଦୁଇଟି ଯାକ ଶକ୍ତି ସମାନ ମାତ୍ରାରେ ଏବଂ ଏକା ସାଥୀରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, କାହିଁକି ନା ଆଜିର ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଅଗ୍ନିରେ ଜଳୁଛି । ଏହିଭଳି ଅଗ୍ନିରେ ଜଳୁଥିବା ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରଥମେ ଶୀତଳତାର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ତା'ର ଅଗ୍ନିକୁ ଶୀତଳ କର ତା'ପରେ ଯାଇ ଶୀତଳତା ଆଧାରରେ ସେମାନେ ସତ୍ୟତାକୁ ଜାଣିପାରିବେ ।

ଶୀତଳତାର ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହର ଶକ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରମା ମା' ନିଜର ସ୍ନେହର ଶୀତଳତା ଦ୍ୱାରା କେତେ ବି ବିଗିଡି ଯାଇଥିବା ସନ୍ତାନକୁ ବଦଳାଇ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ସ୍ନେହ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୀତଳତାର ଶକ୍ତି ଯେକୌଣସି ବିକାରର ଅଗ୍ନିରେ ଜଳୁଥିବା ଆତ୍ମାକୁ ଶୀତଳ କରିବା ସହିତ ସତ୍ୟତାକୁ ଧାରଣ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ କରି ଦେଇଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ଚନ୍ଦ୍ରମାର ଶୀତଳତା ଆଧାରରେ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ତା'ପରେ ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ଯୋଗୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଜ୍ଞାନ ଚନ୍ଦ୍ରମାଙ୍କର ଶୀତଳାର ଶକ୍ତି ନିଜର ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଯିବାର ଯୋଗ୍ୟ କରିଦିଏ । ଯିଏ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି ସିଏ ଯୋଗୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସତ୍ୟତାକୁ ଜାଣିବା ପୂର୍ବରୁ ଶୀତଳ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ସତ୍ୟତାକୁ ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ ଶୀତଳତାର ଶକ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସଂକଳ୍ପର ଗତିରେ, ବାଣୀରେ, ସମ୍ପର୍କରେ ତଥା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଶୀତଳ ରହୁଥିବ କାରଣ ସଂକଳ୍ପର ଗତି ଦ୍ରୁତ ହେବା କାରଣରୁ ବହୁତ ଗୁଡିଏ ସଂକଳ୍ପ ବ୍ୟର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ଯାଉଛି ଏବଂ ସଂକଳ୍ପକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସମୟ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି । ଯେତେବେଳେ ଇଚ୍ଛା ସେତେବେଳେ ସଂକଳ୍ପକୁ କଣ୍ଟ୍ରୋଲ କରି ଦେବା ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ସମୟ ଏବଂ ଶକ୍ତି ଅଧିକ ଲଗାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ତେଣୁ ଯଥାର୍ଥ ଗତିରେ ଚାଲୁଥିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଶୀତଳତାର ଶକ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ବ୍ୟର୍ଥଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ଦୁର୍ଘଟଣାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା ପାଇଯାଆନ୍ତି । ଏହା କ'ଣ, କାହିଁକି, ଏମିତି ନୁହେଁ ସେମିତି ଏହିଭଳି ବ୍ୟର୍ଥର ଦ୍ରୁତଗତିଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଯେପରି ବୃକ୍ଷର ଛାୟା ଯେକୌଣସି ପଥିକକୁ ଆରାମ ଦେଇଥାଏ, ସହଯୋଗ କରିଥାଏ ସେହିପରି ଶୀତଳତାର ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଶୀତଳତାର ଛାୟା ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ସହଯୋଗ ରୂପକ ଆରାମ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ଆକର୍ଷଣ ରହିଥାଏ ଯେ ଏହି ଆତ୍ମା ନିକଟକୁ ଯିବି ଏବଂ ଦୁଇ ମିନିଟ୍ ହେଉ ପଛକେ ଶୀତଳତାର ଛାୟା ରୂପୀ ସୁଖ ବା ଆନନ୍ଦର ଅନୁଭବ କରିବି । ଯେପରି ଚାରିଆଡେ ଯଦି ବହୁତ ପ୍ରଖର ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣ ଥିବ ତେବେ ସମସ୍ତେ ଛାୟାଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ ଖୋଜିଥାଆନ୍ତି ନା । ସେହିପରି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ବା ଆକର୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଆଡକୁ ଯାଇଥାଏ । ଏବେ ତ ବିଶ୍ୱରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ବିକାର ରୂପୀ ଅଗ୍ନିର ପ୍ରଖରାତା ବଢିବ - ଯେପରି ନିଆଁ ଲାଗିଗଲେ ଲୋକମାନେ ଚିତ୍କାର କରିଥାଆନ୍ତି ନା, ତା'ସହିତ ଶୀତଳତାର ସାହାରା ମଧ୍ୟ ଖୋଜିଥାଆନ୍ତି ସେହିଭଳି ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମଭଳି ଶୀତଳ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଛଟପଟ ହୋଇ ଆସିବେ ଏବଂ ଚିତ୍କାର କରି କହିବେ ଆମ ଉପରେ ଦୁଇ ବୁନ୍ଦା ଶୀତଳ ଜଳ ଛିଞ୍ଚିଦିଅ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ବିନାଶର ଅଗ୍ନି, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ବିକାରର ଅଗ୍ନି, ତୃତୀୟରେ ଦେହ ଏବଂ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ, ପଦାର୍ଥ ଗୁଡିକ ପ୍ରତି ମୋହର ଅଗ୍ନି, ଚତୁର୍ଥରେ

ପଶ୍ଚାତାପର ଅଗ୍ନି ଥିବ । ଚାରିଆଡେ କେବଳ ଅଗ୍ନି ହିଁ ଅଗ୍ନି ଦେଖାଯାଉଥିବ । ତେବେ ଏହିଭଳି ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ଶୀତଳତାର ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଶୀତଳାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୌଡି-ଦୌଡି ଆସିବେ ଏବଂ କହିବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ହେଉ ପଛକେ ଆମକୁ ଶୀତଳ କରିଦିଅ । ଏହିଭଳି ସମୟରେ ସେତିକି ଶୀତଳତାର ଶକ୍ତି ନିଜ ଭିତରେ ଜମା ରହିଥିବା ଦରକାର ଯାହାକି ଚାରିଆଡର ଅଗ୍ନିର ଧାସ ତୁମକୁ ଲାଗିନଯାଉ । ସେଥିପାଇଁ ଚାରିଆଡର ଅଗ୍ନିକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା, ଶୀତଳତାର ବରଦାନ ଦେଉଥିବା ଶୀତଳା ଦେବୀ ହୋଇଯାଅ । ଚାରିପ୍ରକାରର ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରୁ ଯଦି ଟିକିଏ ବି କୌଣସି ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ତୁମ ଭିତରେ ରହିଯାଇଥିବ ତେବେ ଚାରିଆଡର ଅଗ୍ନି ସେହି ଅଂଶ ମାତ୍ରରେ ରହିଥିବା ଅଗ୍ନିକୁ ଧରିନେବ କାରଣ ଅଗ୍ନି ଅଗ୍ନିକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ଚେକ୍ କର ।

ତେବେ ବିନାଶ ଜ୍ୱାଳା ରୂପୀ ଅଗ୍ନିଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବାର ଉପାୟ ହେଲା ନିର୍ଭୟତାର ଶକ୍ତି । ନିର୍ଭୟତାର ଶକ୍ତି ବିନାଶ ଜ୍ୱାଳାର ପ୍ରଭାବରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଦେବ ଅର୍ଥାତ୍ ହଲଚଲ୍ ହେବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ନିର୍ଭୟତାର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ବିନାଶ ଜ୍ୱାଳାରେ ଭୟଭୀତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶୀତଳତାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବ । ଆତ୍ମା ଭୟର ଅଗ୍ନିରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଶୀତଳତାର ଗୁଣ ଥିବା କାରଣରୁ ଖୁସିରେ ନାଚିବ । ବିନାଶକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପନାର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିବ । ଗୋଟିଏ ଆଖିରେ ମୁକ୍ତିଧାମ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଇଟ୍ ହୋମ୍ ଅନ୍ୟ ଆଖିରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁନିଆ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଥିବ । ସେହି ଆତ୍ମାକୁ କେବଳ ତା'ର ଘର ଏବଂ ତା'ର ରାଜ୍ୟ ହିଁ ଦେଖାଯାଉଥିବ । ଲୋକମାନେ ଚିତ୍କାର କରୁଥିବେ ହାୟ-ମରିଗଲା ଏବଂ ତୁମେମାନେ କହିବ ନିଜର ମିଠା ଘରକୁ ବା ନିଜର ମିଠା ରାଜ୍ୟକୁ ଗଲା । ଏହା କିଛି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ଏହିଭଳି ଖୁସିର ଘୁଙ୍ଗୁର ପିନ୍ଧି ଆମର ଘର, ଆମର ରାଜ୍ୟ କହି ଖୁସି-ଖୁସିରେ ନାଚି-ନାଚି, ଗାଇ-ଗାଇ ସାଥୀ ହୋଇ ଘରକୁ ଯିବା । ସେମାନେ ଚିତ୍କାର କରୁଥିବେ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଘରକୁ ଯିବ । ଏବେ ଶୁଣିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ତେବେ ସେହି ସମୟରେ କେତେ ଖୁସିରେ ନ ଥିବ! ତେବେ ଚାରିଟିଯାକ ଅଗ୍ନିଠାରୁ ଶୀତଳ ହୋଇଯାଇଛ ନା! ଏବେ ଶୁଣାଇଲି ନା - ବିନାଶ ଜ୍ୱାଳାଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ଆଧାର ହେଲା ନିର୍ଭୟତା । ସେହିପରି ବିକାରରୂପୀ ଅଗ୍ନିର ଅଂଶମାତ୍ରରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବାର ଉପାୟ ହେଲା - ନିଜର ଆଦି ଏବଂ ଅନାଦି ବଂଶକୁ ମନେ ପକାଅ । ମୁଁ ଅନାଦି ପିତାଙ୍କର ବଂଶଧର ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଆଦିବଂଶର ବଂଶଧର ଦେବ ଆତ୍ମା ଅଟେ । ଦେବଆତ୍ମା ୧୬ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଅଟେ । ତେଣୁ ନିଜର ଅନାଦି ଏବଂ ଆଦିବଂଶକୁ ମନେପକାଅ ତେବେ ବିକାରର ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ସେହିଭଳି ତୃତୀୟରେ ହେଲା ଦେହ, ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରତି ଥିବା ମୋହ ରୂପୀ ଅଗ୍ନି । ଏହି ଅଗ୍ନିଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବାର ଉପାୟ ହେଲା ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସଂସାର କରିଦିଅ । ବାବା ଯଦି ସଂସାର ହେଲେ ତେବେ ବାକି ସବୁକିଛି ଅସାର ଅନୁଭବ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ପିଲାମାନେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ପୁଣି କେବେ ଶୁଣାଇବୁ । ବାବା ହିଁ ମୋର ସଂସାର - ଯଦି ଏହି କଥା ମନେ ରହିବ ତେବେ ନା ଦେହ, ନା ସମ୍ବନ୍ଧ, ନା ପଦାର୍ଥ ମନେ ପଡିବ । ସବୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ଚତୁର୍ଥ କଥା:- ପଶ୍ଚାତାପର ଅଗ୍ନି । ଏହାର ସହଜ ଉପାୟ ହେଲା । ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ହେବା । ଅପ୍ରାପ୍ତି ପଶ୍ଚାତାପ କରାଇଥାଏ । ପ୍ରାପ୍ତି ପଶ୍ଚାତାପକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦିଏ । ଏବେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ଚେକ୍ କର । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ରହିଯାଇନାହିଁ ତ ? ପ୍ରାପ୍ତି ଗୁଡିକରେ ଲିଷ୍ଟ ତ ଅଛି ନା । ଅପ୍ରାପ୍ତି ସମାପ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ପଶ୍ଚାତାପ ସମାପ୍ତ । ଏବେ ଏହି ଚାରିଟିଯାକ କଥାକୁ ଚେକ୍ କର ତେବେ ଯାଇ ଶୀତଳା ସ୍ୱରୂପ ହୋଇପାରିବ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଉତ୍ତାପକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ଶୀତଳଯୋଗୀ ବା ଶୀତଳା ଦେବୀ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ବୁଝିପାରିଲ ଶୀତଳତାର ଶକ୍ତି କାହାକୁ କୁହାଯାଏ । ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇ ଦେଇଛୁ । ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇବୁ । ତେବେ ଶୁଣିଲ ନା - ତାରାମଣ୍ଡଳରେ କ'ଣ ଦେଖିଲୁ । ଆଉ କେବେ ପୁଣି ବିସ୍ତାରରେ ଶୁଣାଇବୁ । ଆଚ୍ଛା!

ଏହିଭଳି ସର୍ବଦା ଚନ୍ଦ୍ରମା ସମାନ ଶୀତଳତାର ଶକ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟଯୁଗ ଆଣୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଶୀତଳତାର ଛାୟା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆନ୍ତରିକ ଆରାମ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଚତୁଃର୍ଦ୍ଦିଗର ଅଗ୍ନିଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହୁଥିବା ଶୀତଳ ଯୋଗୀ, ଶୀତଳା ଦେବୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନସୂର୍ଯ୍ୟ, ଜ୍ଞାନ ଚନ୍ଦ୍ରମାଙ୍କର ୟାଦପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ବିଦେଶୀ ଟିଚର ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ :-

ଏହା କି ପ୍ରକାରର ସଂଗଠନ ? (ଡାହାଣ ହାତ ସମାନ ସେବାଧାରୀମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ) ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜର ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ବହୁତ ସୁଖପ୍ରଦ ହୋଇଥାଏ । ବାବା ଯେପରି ସଦା ସର୍ବଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହରେ ବୁଡି ରହିଛନ୍ତି ସେହିଭଳି ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହରେ ବୁଡି ରହିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହା ଲବଲୀନ ଗ୍ରୁପ ଅଟେ । ଖାଇବା-ପିଇବା, ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ କେଉଁଠି ଲୀନ ହୋଇ ରହିଛ ? ଲଭ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରେମରେ ହିଁ ବୁଡି ରହୁଛ ନା! ଏହିଭଳି ଲଭଲିନ

ରହିବାର ସ୍ଥିତି ସର୍ବଦା ସବୁ କଥାରେ ସହଜରେ ବାବାଙ୍କ ସମାନ କରିଦେଇଥାଏ କାହିଁକି ନା ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହରେ ବୁଡି ରହିଛ ତେଣୁ ସଂଗର ରଙ୍ଗ ନିଶ୍ଚିତ ଲାଗିବ ନା । ମେହନତ ବା ମୁଶକିଲରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାର ସହଜ ଉପାୟ ହେଲା ଲଭଲିନ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବା । ଏହିଭଳି ଲଭଲିନ ଅବସ୍ଥା ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଅଟେ କାରଣ ଏହା ଭିତରକୁ ମାୟା ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହା ବାପଦାଦାଙ୍କର ଅତି ସ୍ନେହୀ, ସମୀପବର୍ତ୍ତୀ ଏବଂ ସମାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଗ୍ରୁପ । ତୁମମାନଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଅନ୍ତର ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ନିକଟତମ ସାଥୀ ଅଟ ନା ? ତେବେ ଯାଇ ତ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହୋଇପାରିବ । ତେଣୁ ଯାହା ବାବାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ତାହା ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସଂକଳ୍ପ । ଯାହା ବାବାଙ୍କର ବାଣୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ବାଣୀ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେଉ, ତେବେ ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ କ'ଣ ହୋଇଯିବ ? (ଦର୍ପଣ) ତେବେ ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଏଭଳି ଦର୍ପଣ ହୋଇଯାଉ ଯେଉଁଥିରେ ବାବା ଦେଖାଯାଉଥିବେ । ଏହିଭଳି ସଂଗଠନ ଅଟେ ନା । ଯେପରି କିଛି ଦର୍ପଣ ଏଭଳି ଦୁନିଆରେ ତିଆରି ହେଉଛି ଯେଉଁଥିରେ ବଡ ଜିନିଷ ଛୋଟ ଏବଂ ଛୋଟ ଜିନିଷ ବଡ ଦେଖାଯାଏ । ତେଣୁ ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରୂପୀ ଦର୍ପଣ କ'ଣ ଦେଖାଇବ ? ଦୁଇଟି ରୂପ ଦେଖାଇବ - ତୁମର ଏବଂ ବାବାଙ୍କର । ତୁମ ସ୍ୱରୂପରେ ବାବା ଦେଖାଯାଉଥିବେ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସ୍ୱରୂପରେ ସର୍ବଦା ଡବଲ ରୂପ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ନା । ସେହିଭଳି ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ସ୍ୱରୂପରେ ବାବା ଦେଖାଯାଆନ୍ତୁ - ତେବେ ଡବଲ ଦେଖାଯିବ ନା! ଏହିଭଳି ଦିବ୍ୟ ଦର୍ପଣ ହୋଇଛ ? ସେବାଧାରୀ ହିସାବରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ କେଉଁ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ଅଟ ? ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର ହିଁ ବିଶେଷ ସେବା କରୁଛ । ତେଣୁ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ, ବାଣୀ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କର ଦର୍ଶନ କରାଅ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ରହୁଛ ନା! କେତେବେଳେ ବି କେହି ଯଦି କୌଣସି ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖି କହୁଛି ଇଏ ବହୁତ ଭଲ କଥା କହୁଛନ୍ତି, ଇଏ ବହୁତ ଭଲ ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ଇଏ ବହୁତ ଭଲ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ହେଲା ନାହିଁ, ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖିବା ହେଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଭୁଲ ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ଦେଖି ମୁଖରୁ "ବାବା" ଶବ୍ଦ ବାହାରୁ - ତେବେ କୁହାଯିବ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦର୍ପଣ ଅଟେ । କେବଳ ଆତ୍ମା ଦେଖାନଯାଉ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଆନ୍ତୁ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଯଥାର୍ଥ ସେବାଧାରୀ । ବୁଝିଲ! ଯେତେ ଯେତେ ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ, ବାଣୀରେ ବାବା-ବାବା ଶବ୍ଦ ଥିବ ସେତେସେତେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତୁମ ଭିତରେ ବାବା ଦେଖାଯିବେ । ଯେପରି ଆଜିକାଲିର ବିଜ୍ଞାନର ସାଧନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁ ଜିନିଷ ଦେଖିବ ତାହା ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜିନିଷ ଦେଖାଯାଉଛି । ସେହିଭଳି ତୁମର ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ତୁମକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଅଦୃଶ୍ୟ କରିଦେଉ ଏବଂ ତୁମ ସ୍ଥାନରେ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁ । ଏହିଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସେବା ହେଉ । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡିବା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଯଦି ଆତ୍ମା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡି ହୋଇଯିବ ତେବେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବୁଝିଲ! ସେବାଧାରୀମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ସେବା କ'ଣ ? ନିଜ ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା । ତୁମକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ଏବଂ ବାବା-ବାବା ଗୀତ ଗାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଦିଅନ୍ତୁ । ଏହିଭଳି ସେବା କରୁଛ ନା । ଆଚ୍ଛା!

ସମସ୍ତେ ଅମୃତବେଳାରେ ଦିଲଖୁସ୍ ମିଠେଇ ଖାଉଛ ନା ? ସେବାଧାରୀ ଆତ୍ମାମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ନିଜେ ଦିଲଖୁସ୍ ମିଠେଇ ଖାଇବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖୁଆଇବେ ତେବେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆଉ ଦିଲସିକସ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ନିରାଶାଯୁକ୍ତ କଥା ଆସିବ ନାହିଁ । ଜିଜ୍ଞାସୁମାନେ ଏହିଭଳି ଅଭିଯୋଗ ନେଇ ଆସିବେ ନାହିଁ । ନଚେତ୍ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ସମୟ ଦେବାକୁ ପଡୁଛି ନା । ଏଥିରେ ତୁମର ସମୟ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିଯିବ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଆହୁରି ଅନେକଙ୍କୁ ଦିଲଖୁସ୍ ମିଠେଇ ଖୁଆଇ ପାରିବ । ଆଚ୍ଛା!

ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସବୁବେଳେ ଦିଲଖୁସ୍ ରହୁଛ ? କେବେ କୌଣସି ସେବାଧାରୀ କାନ୍ଦୁ ନାହାଁନ୍ତି ତ ? କେବଳ ଆଖିରେ ନୁହେଁ ମନରେ ମଧ୍ୟ କାନ୍ଦିବା ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ତୁମେମାନେ କାନ୍ଦିବାବାଲା ତ ନୁହେଁ ନା! ଆଚ୍ଛା- ଅଭିଯୋଗ କରୁଛ ? ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଭିଯୋଗ କରୁଛ ? ମୋ ସହିତ ଏଭଳି କାହିଁକି ହେଉଛି ? ମୋର ହିଁ ଏହିଭଳି ପାର୍ଟ କାହିଁକି ହେଲା ? ମୋର ସଂସ୍କାର ଏଭଳି କାହିଁକି ହେଲା? ମୋତେ ହିଁ ଏହିଭଳି ଜିଜ୍ଞାସୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଭାଇଭଉଣୀ କାହିଁକି ମିଳିଲେ ? ବା ମୋତେ ହିଁ ଏହିଭଳି ଦେଶ କାହିଁକି ମିଳିଲା ? ଏହିଭଳି ଅଭିଯୋଗ କରୁନାହଁ ତ ? ଅଭିଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଭକ୍ତିର ଅଂଶ । ପରିବେଶ, ପରିସ୍ଥିତି, ବ୍ୟକ୍ତି କିପରି ବି ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ହିଁ ସେବାଧାରୀମାନଙ୍କର ବିଶେଷ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଚାହେଁ ଦେଶ ହେଉ, ଚାହେଁ ଜିଜ୍ଞାସୁ ହୋଇଥା'ନ୍ତୁ, ଚାହେଁ ନିଜର ସଂସ୍କାର ହେଉ, ଚାହେଁ ସାଥୀ ହୁଅନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଶକ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ । ସେବାଧାରୀ ଅଟ ତେଣୁ କେବେ ବି ଅନ୍ୟର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଦେଖ ନାହିଁ । ଯଦି ଅନ୍ୟର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଦେଖିଲ ତେବେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯିବ ସେଥିପାଇଁ ସବର୍ଦା ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖ । ବିଶେଷତାକୁ ହିଁ ଧାରଣ କର । ବିଶେଷତାର ହିଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କର । ଏହା ହିଁ ସେବାଧାରୀର ବିଶେଷ ଉଡିବାର ସ୍ଥିତିର ଆଧାର । ବୁଝିଲ! ସେବାଧାରୀ ମାନେ ଆଉ କ'ଣ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି ? ଯୋଜନା ବହୁତ ଭଲ ଭଲ କରୁଛନ୍ତି । ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ ଭଲ ରହିଛି । ବାବା ଏବଂ ସେବା ସହିତ ସ୍ନେହ ମଧ୍ୟ ଭଲ ରହିଛି । ଏବେ ଆଗକୁ କ'ଣ ଆଉ କରିବ ? ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶ୍ୱରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଦୁଇଟି ସତ୍ତା ରହିଛି (୧) ରାଜ୍ୟ ସତ୍ତା (୨) ଧର୍ମ ସତ୍ତା । ଧର୍ମନେତାମାନେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ରାଜନେତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଅଲଗା ଅଲଗା ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦୁଇଟି ବର୍ଗର ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତି ରହିଛି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଦୁଇଟି ସତ୍ତାଧାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନୁଭବ ହେଉ ଯେ ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ତାହୀନ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିହୀନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ର

ସତ୍ତାଧାରୀ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ଅନୁଭବ କିପରି କରାଇବ - ଏହାର ଉପାୟ କ'ଣ ? ଯେଉଁମାନେ ବି ରାଜନେତା ବା ଧର୍ମନେତାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ "ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ଏକତା"ର ଅନୁଭବ କରାଅ । ଏତିକିର ଅଭାବ କାରଣରୁ ଉଭୟ ସତ୍ତା ଆଜି ଶକ୍ତିହୀନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତେବେ ପବିତ୍ରତା କ'ଣ ଏବଂ ଏକତା କ'ଣ - ଏହି ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଗଲେ ସେମାନେ ଆପେ ଆପେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ଆମେ ଦୁର୍ବଳ ଅଛୁ, ଏମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଛନ୍ତି । ଏହି କଥା ଉପରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଚିନ୍ତନ ମନ୍ଥନ କର । ଧର୍ମସତ୍ତାକୁ ଧର୍ମସତ୍ତାହୀନ କରିବାର ବିଶେଷ ବିଧି ହେଲା - ପବିତ୍ରତାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସତ୍ତାବାଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା । ଏହି ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ମନନ କର । ବିଧିବଦ୍ଧ ଯୋଜନା କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଅ । ଯଦି ଏହି ଦୁଇଟି ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଦେବ ତେବେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସତ୍ତାର ପତାକା ବହୁତ ସହଜରେ ଉଡିପାରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଦୁଇଟି ସତ୍ତା ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଭିତରେ ଭିତରେ ତ ସେମାନେ ଜାଣିପାରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାହାରେ ଅଭିମାନ ବହୁତ ଅଛି । ଯେତିକି ଯେତିକି ତୁମେ ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ଏକତାର ଶକ୍ତି ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବ ସେତିକି ସେତିକି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଲାଗିବେ ବୁଝିଲ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦୁଇଟିଯାକ ସତ୍ତାକୁ ଦୁର୍ବଳ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବେ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହେବ । ଆଚ୍ଛା!

ବାକି ସେବାଧାରୀ ଗ୍ରୁପ ତ ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି । ନିଜ ସହିତ, ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ, ସେବା ସହିତ ସବୁ ପ୍ରକାରରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟଯୋଗୀ ଆତ୍ମା ଅଟ । ଏହିଭଳି ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ସାର୍ଟିଫିକେଟ ନେଇଛ ନା । ବାପଦାଦା ଏବଂ ନିମିତ୍ତ ଥିବା ଦାଦୀ-ଦୀଦୀମାନେ ସମସ୍ତେ ତୁମକୁ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ଦିଅନ୍ତୁ - ହଁ ଏମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି । ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ମିଳିଥାଏ । ଆଚ୍ଛା, କେବେ କେବେ ମୁଡ୍ ଅଫ୍ କରୁ ନାହଁ ତ ? କେତେବେଳେ ସେବାରେ ଥକିଯାଇ ମୁଡ୍ ଅଫ୍ ହୋଇଯାଉ ନାହଁ ତ ? କ'ଣ କରିବି, ଏତେ କରିବା କ'ଣ ଦରକାର ? ଏଭଳି ଭାବୁ ନାହଁ ତ ? ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଚେକ୍ କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି କିଛି ଥିବ ତେବେ ତା'କୁ ତୁରନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିନିଅ କାରଣ ସେବାଧାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ କର୍ମ ଷ୍ଟେଜ ଉପରେ କରିବାବାଲା ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛ । ଷ୍ଟେଜ ଉପରେ ଯେଉଁ କର୍ମ କରାଯାଏ ତାହା ସର୍ବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏଭଳି କେବେ ବି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତ ଅମୁକ ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ସେଣ୍ଟରରେ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱରୂପୀ ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ ଉପରେ ଅଛ । ସାରା ବିଶ୍ୱ ତୁମକୁ ଦେଖୁଛି । ଏଭଳି ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଆପେ ଆପେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଯିବ । ଏତଦବ୍ୟତୀତ ତୁମକୁ ଅନୁକରଣ କରିବାବାଲା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଯଦି ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବ ତେବେ ତୁମର ଅନୁସରଣକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବେ ଏବଂ ପରୋକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବା ହୋଇଯିବ କାହିଁକି ନା ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରୁଛ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ସ୍ମୃତି ସଦାସର୍ବଦା ରହିଥାଉ । ଆଚ୍ଛା- ସ୍ନେହ କାରଣରୁ ମେହନତରୁ ମୁକ୍ତ ଅଟ ।

ବରଦାନ:- ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସାଥୀ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କରି ସାଥୀରେ ରହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସେହିମାନେ ଅଟନ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ବ୍ରତର ଧାରଣା ହେଉଥିବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ଆଚରଣ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଥିବ । ପବିତ୍ରତାର ଅର୍ଥ ହେଲା - ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସାଥୀ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କରି ସଙ୍ଗରେ ହିଁ ରହିବା । ସଂଗଠନରେ ରହିବା, ପାରିବାରିକ ସ୍ନେହର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅଲଗା କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ଏହି ସଂଗଠନର ସ୍ନେହର ସମ୍ବନ୍ଧ ମିଳିଛି, ଯଦି ବାବା ନଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ଏହି ପରିବାର କେଉଁଠି ଥାଆନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିବାରର ବୀଜକୁ କେବେ ବି ଭୁଲିବାର ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- କାହାର ପ୍ରଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୁଅ ନାହିଁ ବରଂ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରଭାବରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କର ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****